

[Honoré]

at regeringen ikke har opfyldt augustforligets målsætning endnu.

Vender vi os nu til statsministerens åbningstale for at høre, hvad regeringen – efter at man nu har det kortsigtede bag sig – agter at sætte i værk for omsider at opfylde denne målsætning, får vi et nedslående svar. Regeringen har øjensynlig overhovedet ikke planer om at virkeliggøre den økonomiske målsætning, regeringen gav tilslutning til sammen med socialdemokratiet sidste år. Regeringen fortæller os, at den fremfor alt vil føre sin beskæftigelsesplan ud i livet, og det er jo udmærket, men det ændrer ikke stort ved, at vi har og fortsat vil have en arbejdsløshed på 150.000. I stedet for at anvise den vej, vi skal gå, de anstrengelser, vi selv skal gøre os, så håber regeringen i statsministerens udlægning på et opsving i den internationale økonomi, der skal bringe os ud af vanskelighederne. Statsministeren nævner Tysklands stimulering af økonomien. Derfor vil jeg gerne spørge økonomiministeren, hvilke følger en stimulering af den tyske økonomi kan skønnes at få for Danmarks betalingsbalanceunderskud og for vor beskæftigelse. At vi ikke skal vente os ret meget støtte fra udlandet, fremgår i øvrigt også af statsministerens ord om, at der bliver en svækket konjunkturopgang i Vesteuropa næste år. Der er altså ikke megen hjælp at hente i udlandet til at rette økonomien op. Vi er nødt til at løse vore vanskeligheder ved egne anstrengelser i stedet for at vente på, at der kommer julemænd til os fra udlandet.

Statsministerens åbningstale viser, at regeringen simpelt hen ikke tør give sig i kast med disse problemer. Den lader dem simpelt hen ligge. At dømme efter åbningstalen opfører regeringen sig ligesom en optimistisk og fabulerende mr. Micawber i Dickens' roman David Copperfield. Denne mr. Micawber går hele tiden og venter på, at »noget« vil vise sig. Men hvad endte det med? Mr. Micawber kom i gældsfængsel. Regeringen er med til at føre os nærmere den dag, da Danmark af sine udenlandske långivere bliver sat under administration eller måske oplever en bankerot.

Statsministerens åbningstale rummer sædvanen tro en række opfordringer til samarbejde med regeringen. At statsministeren i sin åbningstale holder en lav profil, skyldes dels den manglende økonomiske langtidsløs-

ning, dels behovet for at finde samarbejdspartnere. Hvad er nemlig den politiske situation? Situationen er, at socialdemokratiet har en kongres bag sig, hvor man rykkede et skridt yderligere til venstre. I august-september satte regeringen sig ud over den økonomiske samarbejdsaftale i augustforliget, og efter at have gennemført augustforlig II har socialdemokratiet og regeringen krænkede de radikale og de konservative ved ikke at optage dem i en udvidet regering. Efter at regeringen og socialdemokratiet har slået porcelænet i stykker og befinder sig i et politisk tomrum, skal statsministeren forsøge at klinke skårene og finde frem til de gamle samarbejdspartnere, og derfor trædes der med listesko.

Kristeligt folkepartis stilling i den nye samling er den samme som hidtil. Ud fra en kristen demokratisk filosofi ønsker vi at tjene hele vort folk og ikke bare enkelte interessegrupper. Derfor ønsker vi som tidligere at fremme et bredt politisk samarbejde. Vi har hidtil været utrættelige for at knytte samarbejdsstråde mellem socialdemokratiet og venstre, knytte dem mellem borgerlige partier indbyrdes, mellem venstre og konservative. Denne konstruktive samarbejdslinje vil vi fortsætte. Derfor har vi samarbejdet med venstre og konservative om nogle lovforslag i sidste samling, der kunne forbedre konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen.

Vi ønsker at fortsætte dette betydningsfulde samarbejde om spørgsmål, vi ser nogenlunde ens på. Dette samarbejde giver os nemlig større muligheder for at få disse anliggender gennemført. Det skaber en mere afbalanceret politik under en socialdemokratisk regering. Vi håber, at den socialdemokratiske regering og folketingsgruppe i stigende grad vil værdsætte resultaterne af dette samarbejde mellem venstre, konservative og kristeligt folkeparti som et virkeligt konstruktivt bidrag til en afbalanceret politik. Jeg behøver vel ikke at tilføje, at dette samarbejde naturligvis ikke er en lukket klub, men står åben også for andre, f. eks. for centrumdemokraterne og det radikale venstre. Dersom den socialdemokratiske regering imidlertid ikke ønsker det brede samarbejde, kan denne gruppering komme til at udgøre kernen i et alternativ til regeringen.

Kristeligt folkeparti vil som hidtil loyalt overholde indgåede aftaler. Vi vil i denne